

TORNAI JÓZSEF

Amit a költők mondanak az emberről

*Az ember mákfeje
az ember smaragdzöld hite
az ember filozófiája
az ember táltostudománya
az ember álma fegyvere
az ember csillagtornya
szerelme bánata szenvedése
gonosz vagy tündéri sorsa*

*Az ember ne vegyen semmit se csak komolyan
az ember ne vegyen semmit se csak tréfásan*

*Az ember legyen ironikus játékos bizakó lemondó
az emberben legyen a rosszal együtt valami jó szelíd valami szép*

*Az ember a lakkozott szörnyeteg
az ember a hétszájú angyal
az ember meghal de föltámad
a fáknak gyümölcsökben lovakban nősténymacskákban és a nádírigóban
az ember átmegy az örök szecsavágón
de húsvétkor kirügyezik
az ember verset ír háborúzik átvágja a szerelme nyakát
az ember szereti az édesanyját mert nem tudja
hogyan az a halálra szüli*

*Az ember tudja hogy megismerheti a világegyetemet
az ember tudja hogy nem ismerheti meg a világegyetemet
az ember tudja hogy halandó
a szürke gém nem tudja hogy halandó
a szent tanítók tudják mit követel tőlünk az isten
a levelibéka nem tudja mit akar tőle az isten*

*Az ember tele van féligazságokkal
az ember tele van egész igazságtalanságokkal*

*Az ember elmegy és nem jön vissza
az ember elmegy és visszajön
az ember a szerelem démonát imádja
az ember a szerelmetlenség démonát imádja*

*Az ember olyan mint egy gyerek
az ember olyan mint egy felnőtt
az ember olyan mint egy nő
az ember olyan mint egy férfi
az ember olyan mint egy hermafrodita*

*Az ember lángelme
az ember bűnöző*

*Az ember fölfedezi a földet
az ember elpusztítja a levegőt az erdőt a folyót az állatokat
a rovarokat a talajt a saját faját*

*Az ember normális
az ember egyáltalán nem normális
az ember mostanában olyan mint egy amerikai
az ember régen olyan volt mint egy sumer egy akkád*

*Az ember nem eszik nem iszik nem lop nem párzik
az ember legtöbbször a semmiből és a semmiből szaporodik és
semminek nézi a másik embert a házat az asztalát a kertjét
a gyerekeit az egész emberiséget*

*Az ember Godot-ra vár
Godot eljön
Godot nem jön el
Godot eljött mégsem jön el*

*Az ember vár gondolkozik de jobb ha vár vagy gondolkodik
és nem vár semmit*

Az embernek azt mondják reménykedj

az ember csontváz lesz a fogolytáborban és reménykedik hogy hazajut
az apjához a feleségéhez a kislányához
az embert a katonák átviszik egy másik fogolytáborba és röhögnek
az ember tovább reménykedik egészen az újabb fogolytáborig

Mi hát az ember igazi neve
nem az hogy remény nem az hogy reménytelen remény
minden nyelven az hogy remény hogy Hoffnung hogy Hope hogy
Esperanca hogy Nagyezsda
az ember a remény horgára akadt hal
az ember a horgász
az ember se nem hal se nem horgász se nem horog

Te tudod mi az ember
én nem tudom mi az ember
tehát én ember vagyok
így kattogja létem tudománya ember vagyok tehát nem kell tudnom
mi az ember

A madárnak szárnya van tehát nem kell tudnia mi a röpülés
az ember madár tehát szárnya van
az ember röpül tehát átkel ha a világtozás össszeroppan egy
másik égitestre

Az ember csak egy gondolat és a gondolat mint a szellem örökké
csillagokat nemz és szül mikor nem látja senki

Az ember az egyetlen mélyemberi vak hontalan aki lát
ezt mondják az emberről a kék faszú
költők

Az Abszolút

*Humoros, de az Abszolút
az emberre sosem szorult.*

*Élé saját végtelenét,
bárhogy is képzeli a nép,*

*gyerekfajunk az emberi nem
vasalt talán-ingeiben,*

*az eget szava nem éri föl,
hol csillag csillagot gyötör,*

*ott csak az Abszolút lakik
kezdetől galaxisokig.*

*Mit köthet hozzá? Szeretet,
ahogy a próféta-hitek*

*megálmodák az Örökéjt,
amely szerintük égten ég*

*s csak az ember fontos neki,
akárha meg is bünteti,*

*mert lehet-e nagyobb nála Úr,
ki minden spórát maga gyúr?*

*Ki panaszkodhatná: ohó,
ha te vagy a Mindenható,*

*mért nem vagyok örök növény
a mindenség könyökén?*

*Mért nem lehetek okosan
gondolkodó vízár, olyan,*

*ki isten szájából kiönt
miljom hínár-ördögöt.*

*Ilyenképp nem tudjuk, mikor
lesz az őshalotti tor,*

*hol pislog, föllángol szegény,
pálinkás ember-költemény,*

*ki spirálködök távcsöves,
számítógép-himnusza lesz,*

*és fotózna fényévekig,
de a temetőbe viszik,*

*hisz az biztos és az abszolút,
hogy a kromoszómákba visszafut,*

*azután már se nyár, se hó,
se lélek, vér, magánvaló:*

*az Abszolút szemétre vet
agyat, sorsot, szívet,*

*míg egy szivárvány-polip
magával asztalt terít.*

A válasz rétje

*Az isten az, akivel magyarul
beszélgetsz. Mindegy, miről, mikor.
Csak kérdezel, és várod fül nélkül,
hogy az idegen válaszol.*

*„És ez az élet.” És ez az a folyó,
honnán nem jön felelet.
De visz a hullám, és sirály
csapkod a kárászok felett.*

*Álmodban ébredsz, hol nincsenek
éjfelek és századok.
De te csak kérdezel, és
a válasz rétje egyre nagyobb.*

